

Некима „ништа није свето“...

(О новој ТВ серији „Попадија“)

Као животне сапутнице свештеника, попадије су у нашем народу биле значајне хришћанске парохијске мисионарике. Прихватање да се селе из места у место са целом породицом и живе у парохијским домовима, који су понекад у веома лошем стању, само је део великог подвига и службе супруга свештеника у Цркви. Попадије су домаћице које се старају о парохијском дому и пружају гостопримство свима који покуцају на врата парохијског дома, увек отвореног за парохијане који траже савете, утеху и крепљење у вери. Оне учествују у многим црквеним активностима и чине важну подршку својим мужевима у одговорној свештеничкој служби. Јака вера и љубав према Богу и људима могу само одржати жену у таквој врсти подвига... Народна изрека „попадија је пола попа“ одражава важност њене улоге у парохијској заједници. У овом нашем времену, попадије, сходно Божјем дару, обављају часна занимања: учитељице, вероучитељице, лекара, професора, диригента црквеног хора, васпитачице, иконописца, чланице кола српских сестара, хуманитарних удружења (на Косову и Метохији управо попадија води народну кухињу)...

У време када се појачано боримо против искушења да се наметну „богопротивне и противприродне заједнице као замена за брак и породицу у нашем народу, невидљиве силе злобе поднебеске и видљиве, свесне и несвесне, кроз слуге њихове, врше нови напад на светињу брака и породице“, али на другачији начин. Аутори серије „Попадија“, заслепљени својом похлепом за популарношћу и новцем, ударили су на брак и породицу покушајем да обесвете и извргну руглу управо свештеничке бракове, који многима и данас служе као узор пожртвоване супружничке љубави.

Нова серија на телевизији Прва под називом „Попадија“ постигла је очекивани ефекат одмах по емитовању прве епизоде... Интригантна тема изазвала је пажњу... Јавност је шокирана... Епископ зворничко-тузлански Г. Фотије изјављује: „Верујте, гледао сам само 15 минута ту серију и пресело ми је. Таква хула и такво исмевање Цркве. Такво исмевање светиње. Такво исмевање свештеничког брака. Такво исмевање Српске Православне Цркве, њених верника али и других помесних Православних цркава. Давно нисам тако нешто недолично видео...“ Заиста, давно нисмо овако отворено могли да видимо ни исмевање Цркве, ни исмевање сопственог предања или традиције, и породичног начина живота у сеоским срединама. Православни верници нашли су се у чуду: Да ли је могуће да се на телевизији са националном фреквенцијом емитује серија оваквог садржаја? Коментари на друштвеним мрежама су различити... Коментари верујућих људи су исти – серија вређа верска осећања и носиоце црквених служби.

У интервјуу на телевизији Прва, у емисији „Јутро“, сценариста серије Зоран Лисинац хвали се како у серији има много вицева, који су на рачун „свих живих и свега и свачега и стварно ништа није *свето*“. Он још додаје да се здравље једног народа огледа у томе да када препознају да је виц на њихов рачун да се и они заправо насмеју... Да би се народ

насмејао треба да препозна прво здрав хумор... Освештавање вепра у 1. епизоди, виц - како је Мојсије добио име и коментари о крштењу Господа Исуса Христа и кумству, у 2. епизоди, никако не можемо подвести под здрав хумор, односно комедију, већ само под богохулну пародију. Вицеви у овој серији су, нажалост, на рачун библијских личности, црквених обреда и канона, свештеничких породица, српског предања или традиције и породичног живота. Све то много је далеко од здравог хумора, попут хумора у комедијама о свештеницима, на пример попут „Попа Ћире и попа Спире“, које су у нашем народу лепо прихваћене. Докле ће аутори ићи у омаловажавању верских осећања у наредним епизодама, можемо само да слутимо... Вицеви у овој серији нису смешни, као што сматрају аутори, већ скандалозни, и неприхватљиви и примитивни за укус верника Српске Православне Цркве.

Шта у серији „Попадија“ о попадијама сазнајемо? Попадије су представљене кроз две измаштане личности, крајње супростављене, старије зловне, затуцане, похлепне и охоле попадије, и друге младе, наметљиво и безобзирно обнажене, која изговара псовке, живи у „свом свету“ и ишчуђава се средини у коју је дошла. Аматеризам при представљању верских обреда и црквеног живота одраз је елементарног непознавања православне вере и предања. А познавање црквених Канона о моралној подобности за свештеничку службу ...? – сувишно је овде и поменути. Питамо се: Како аутори сценарија имају смелости да серију описују као спој модерног и традиционалног, када су од модерног купили само сензационализам друштвених мрежа, а под традиционалним сматрају народна сујеверја? Али, од оних којима „ништа није свето“ шта друго можемо очекивати? И поред усиљене рекламе и пропаганде на телевизији Прва, гледаност серије није велика, а каква ће бити у будућности? даљински управљач је у рукама гледалаца... Шта рећи за крај, осим „Господе, опрости им јер не знају шта чине!“

Сања Николић, супруга протојереја-ставрофора Мирослава Николића, пароха другог мудраковачког, архијерејско намесништво крушевачко, и вероучитељица при основној школи „Нада Поповић“.